

DE PASSIE VAN CAROLINE HUMMELS

INDUSTRIAL DESIGN

Caroline Hummels (45) is een bijzondere vrouw. Ze is professor Design Theory of Intelligent Systems op de TU/e. Ze is één van de weinige vrouwen aan de top van dit beta-bolwerk: van de 234 TU/e-profs zijn er zestien vrouw. Gesprek met een gedreven persoonlijkheid.

TEKST: PAULA VAN DE RIET FOTO'S: FREEKJE GROENEMANS

Een andere passie in haar leven dan industrial design lijkt bijna ondenkbaar. Want Caroline Hummels is een echte maatschappijverbeteraar. „Met goed design kun je levens positief veranderen”, weet ze zeker. Design gaat volgens haar zo ongeveer over alles wat mensen doen en maken. Van producten die je dagelijks gebruikt tot de wijk waarin je woont en de manier waarop je het leven indeelt. „Design is niet het strikje ergens omheen, het is het ding of het concept zelf. Het kan gaan over alles in het leven”, stelt ze. Een filosofisch standpunt waar ze nog wel even mee vooruit kan.

„We hebben een uniek onderwijsmodel bij Industrial Design aan de TU/e. Zo'n opleiding had ik zelf vroeger graag willen volgen, maar toen bestond zoiets nergens in Nederland”,

zo steekt ze van wal. Hummels heeft uiteindelijk een combinatie van kunst en techniek gedaan. „Ik heb op eigen benen leren staan in mijn twee jaar op de Kunstacademie in Arnhem. Ik stortte me op 3D-design. De eigen-gereidheid die ik daar aanleerde, heb ik weer gebruikt om de boel open te breken bij Industrieel Ontwerpen aan de TU Delft. De tijd van de eeuwige student was voorbij, dus ik heb gekozen voor een gecombineerde aanpak. Moeilijk om te kiezen op zo'n jonge leeftijd, maar plezierig dat ik hier nog steeds warm voor loop.”

Fantastisch

„Industrial Design in Eindhoven is echt een van de meest fantastische opleidingen die er zijn. Ja, sorry dat ik het weer zeg. Er bruist van alles”, vindt Hummels. Het onderwijs waarin

zij haar ziel en zaligheid legt, is een combinatie van techniek en design. Studenten stellen eigen plannen op en moeten laten zien dat ze zich ontwikkelen op grond daarvan. De opleiding is georganiseerd rond 'leeractiviteiten'. Studenten doen ontwerpprojecten van een half jaar (een semester) waaraan zij individueel of in teams werken met 'coaches' (docenten), professionele ontwerpers van buiten en studenten van alle jaren. Bedrijven leggen regelmatig opdrachten en vragen neer, en kijken op van wat de studenten ontwerpen. Vanaf dag één wordt de student behandeld als een soort werknemer van de faculteit. Ze zijn 'junior employee' en krijgen veel verantwoordelijkheid. En alles gaat in het Engels, want dat wordt later de werktaal voor de aankomende designers.

„Daar moet je allemaal wel tegen kunnen.

Het is keihard werken, geen softe studie. Het is juist een van de moeilijkste studies. Niet perse qua inhoud, maar vanwege de attitude die je moet aanleren. Het is niet voor iedereen weggelegd”, zegt Hummels stellig. „Aan de andere kant, je mag hier fouten maken en je hoofd stoten. Falen in een veilige omgeving. Want daar leer je van.”

Kattebelletjes

Soms mogen de studenten in Eindhoven wat minder bescheiden zijn, vindt Hummels. Zo deed een groep een paar jaar geleden mee aan de Microsoft Research Design Expo. „De studenten hadden een soort bolletjes ontworpen waarin kinderen – bijvoorbeeld van gescheiden ouders – kattebelletjes voor papa en mama konden achterlaten. Daarmee kwam de communicatie onbevangen op gang, zo bleek. De jury was enthousiast, maar riep ‘jammer dat jullie geen prototypen hebben.’ Nou, zeiden de studenten, ‘we hebben er tien meegenomen.’ De jury was enorm onder de indruk. Onze studenten zijn sterk in het schakelen tussen denken en doen”, benadrukt Hummels. Het laat zich dan ook gemakkelijk raden waar ze in haar loopbaan het meest

trots op is: „Op de mensen met wie ik werk, onder meer in de groep ‘Design Quality in Interaction’. Iedereen is bezig met de ontwikkeling van industrial design als wetenschap.”

Afgelopen september verloor de faculteit plotseling een belangrijke grondlegger. Professor Kees Overbeeke was in de vijftig en stond middenin het leven toen hij onverwacht overleed. Hummels mist haar ‘maatje’, mentor en collega. Hij haalde haar in 2006 naar Eindhoven. „Hij was psycholoog en gefascineerd door design. Altijd op zoek naar de kracht en bredere betekenis van industrial design als wetenschap.”

Rugby

Hummels is van oorsprong een Tukker, maar voelt zich hier als een vis in het water. „De overgang naar Eindhoven heeft me een enorme boost gegeven. Dit is volgens mij economisch een van de gezondste regio’s van Nederland. Er is een enorme vitaliteit. In Eindhoven gebeurt van alles. De Philips-stad moest zichzelf opnieuw uitvinden. Zelfs de weerstand tegen alle nieuwe initiatieven is interessant.”

Caroline Hummels heeft nog een andere passie. Ze is een fanatiek sporter, tenminste als ze er tijd voor heeft. Want: druk, druk, druk. Jarenlang deed ze graag aan rugby, maar dat mag van de dokter niet meer.

„Dat vond ik prachtig om te doen. Ik ben echt van de teamsport, lekker achter een bal aanlopen. Bij de derde hersenschudding waren mijn ogen uit het lood geraakt. Ik moest een hersteloperatie ondergaan. Heel jammer om te stoppen. Dat was weer een tijd geleden, tegenwoordig doe ik aan ballroom-dansen.”

Hummels interesse gaat nu vooral uit naar hoe mensen met elkaar omgaan en hoe ze gezond kunnen leven. Zowel op persoonlijk als maatschappelijk vlak. „Daarom ben ik blij dat ik de trekker ben van het ‘Smart Environment’-thema binnen het strategisch gebied ‘Health’ van de universiteit”, vertelt ze. „Ik werk aan een ‘mensvriendelijke’ digitale agenda voor Microsoft. Gebruikers moeten zien hoe waardevol de tijd van een ander is en zelf meer tijd nemen voor waardevolle zaken.

Hoe zorg je ervoor dat je niet geleefd wordt door dit product terwijl je wel de voordelen plukt?”

Caroline Hummels (tweede van links) in een brainstormsessie.